

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudkyň JUDr. Ing. Venduly Sochorové a Mgr. Ing. Veroniky Baroňové ve věci

žalobce: J. T.
zastoupený advokátem JUDr. Milanem Trlicou
sídlem Horní náměstí 3, Vsetín

proti
žalovanému: Zeměměřický a katastrální inspektorát v Brně
sídlem Moravské náměstí 1, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 7. 2016, sp. zn. ZKI BR-O-67/613/2016

takto:

- I. Rozhodnutí Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Brně ze dne 21. 7. 2016, sp. zn. ZKI BR-O-67/613/2016, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 9 800 Kč, k rukám jeho advokáta JUDr. Milana Trlici, sídlem Horní náměstí 3, Vsetín, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Předmětem přezkumu v projednávané věci je nesouhlas žalobce s opravou chyby v katastrálním operátu podle § 36 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (dále jen „katastrální zákon“), ve znění pozdějších předpisů.
2. Dne 23. 3. 2015 obdržel Katastrální úřad pro Zlínský kraj, Katastrální pracoviště Vsetín (dále jen „katastrální úřad“), návrh žalobce na zapsání poznámky spornosti, že u Okresního soudu ve Vsetíně byla podána žaloba na určení, že Ing. D. S., bytem V. N., U p. 432, není vlastníkem bytu č. x a podílu 545/22215 na společných částech domu č. p. X a pozemku p. č. X, vše zapsané na listu vlastnictví x pro obec a katastrální území x. K návrhu byla připojena žaloba o učení, která byla podána u Okresního soudu ve Vsetíně dne 23. 3. 2015. Katastrální úřad návrhu vyhověl a dne 23. 3. 2015 zapsal k výše uvedeným nemovitostem do katastru nemovitostí poznámku spornosti v řízení pod sp. zn. Z-709/2015-810.
3. Při kontrole údajů katastru nemovitostí katastrální úřad zjistil, že zápis předmětné poznámky spornosti byl proveden chybně. Dne 31. 3. 2016 proto vydal Oznámení o opravě chyby v údajích katastru nemovitostí č. j. OR-80/2016-810-07, kterým účastníky informoval, že z obsahu předložené žaloby plyne, že se nejedná o listinu, podle které lze v katastru nemovitostí zaevidovat poznámku spornosti v souladu s § 24, resp. § 23 odst. 1 písm. o) katastrálního zákona. Katastrální úřad tak provedl výmaz poznámky spornosti podle § 36 katastrálního zákona.
4. Žalobce s obsahem oznámení nesouhlasil dopisem ze dne 26. 4. 2016. Katastrální úřad proto ve smyslu § 36 odst. 4 katastrálního zákona zahájil v dané věci správní řízení, v němž rozhodnutím ze dne 27. 5. 2016, č. j. OR-80/2016-810-16, nesouhlasu žalobce s opravou chyby v údajích katastru nemovitostí nevyhověl. Dospěl k závěru, že zrušením poznámky spornosti došlo k odstranění chybného údaje katastru nemovitostí, který vznikl zřejmým omylem při vedení katastru ve smyslu § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona.
5. Odvolání žalobce žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl a rozhodnutí katastrálního úřadu potvrdil.

II. Obsah žaloby

6. Žalobce v podané žalobě popsal dosavadní průběh správního řízení a namítl, že katastrální úřad nebyl oprávněn vymazat zapsanou poznámku spornosti, neboť stále probíhalo občanské soudní řízení. V takovém případě je katastrální úřad oprávněn poznámku spornosti vymazat teprve po skončení soudního řízení. Odkázal na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 9. 3. 2016, č. j. 6 A 37/2012 – 47, a na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 1. 2016, č. j. 7 As 290/2015 – 19.
7. Podle správních orgánů by výsledek soudního sporu v případě úspěchu žalobce nevedl ke změně zápisu vlastnického práva evidovaného k předmětné bytové jednotce. Žalobce ale

takovou změnu nežádal. Ostatně otázka, zda určité soudní rozhodnutí mohlo či nemohlo vést ke změně zápisu v katastru nemovitostí, neměla žádný význam pro zápis poznámku ve výše zmiňované věci projednávané Městským soudem v Praze pod sp. zn. 6 A 231/2014.

8. Podle § 26 katastrálního zákona se pro zápis a výmaz poznámky použijí přiměřeně ustanovení o zápisu a výmazu záznamem. Z ustanovení § 6, § 19, § 21, § 22 a § 24 katastrálního zákona vyplývá, že katastrální úřad v případě zápisu záznamu nerozhoduje o právech a povinnostech, nýbrž z úřední povinnosti a bez rozhodovací pravomoci vyznačuje taxativně vymezený výčet práv odvozených od práva vlastnického. Podle ustanovení § 6 katastrálního zákona se poznámkou zapisují významné informace týkající se evidovaných nemovitostí nebo v katastru zapsaných vlastníků a jiných oprávněných, a to mj. k návrhu toho, v jehož prospěch má být poznámka zapsána.
9. Smyslem a účelem opravy chyby v katastrálním operátu je nastolení souladu mezi evidovanými a skutečnými údaji, tedy mezi údaji v katastru a údaji dle listin založených ve sbírce listin. Již z této charakteristiky institutu opravy chyby je zřejmé, že v daném případě nebylo možné opravu provést. Poznámka spornosti vlastnického práva zapsaná v katastru nemovitostí totiž plně koresponduje s podanou žalobou založenou ve sbírce listin. Z uvedeného důvodu má žalobce za to, že je předmětné rozhodnutí nezákonné.

III. Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že v žádosti o zápis poznámky spornosti žalobce odkazoval na § 986 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, který se v katastrálním zákoně promítá v § 24 odst. 1 věť druhé. Z uvedených ustanovení vyplývají dvě podmínky, za kterých je možné poznámku spornosti do katastru nemovitostí zaznamenat.
11. Při zápisu poznámky spornosti je třeba vyhodnotit, zda o zápis poznámky žádá osoba dotčená určitým zápisem v katastru nemovitostí, tedy osoba, která v důsledku takového zápisu přestala být zapsána jako vlastník či jiný oprávněný, nebo její právo bylo provedeným zápisem omezeno. Zápis musí být rovněž alespoň potenciálně bez právního důvodu. Aby bylo možno splnění těchto podmínek posoudit, je třeba, aby žádost o zápis obsahovala potřebné údaje. Zejména musí obsahovat tvrzení, jakým zápisem je žadatel dotčen, tedy jaký konkrétní výmaz práva či omezení práva, zapsaného původně v katastru v jeho prospěch, byl proveden bez právního důvodu a v čem je spatřována jeho právní bezdůvodnost.
12. Listina, kterou předložil žalobce a která sloužila jako podklad pro zápis poznámky spornosti, výše uvedené podmínky nesplňovala. Žalobce žalobě na určení netvrdil, že by zápisem provedeným do katastru bez právního důvodu ve prospěch jiného bylo dotčeno jeho věcné právo k předmětné bytové jednotce.
13. K zápisu poznámky spornosti došlo v důsledku zřejmého omylu pracovníka katastrálního úřadu, který byl opravou chyby napraven. Ve smyslu rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2008, č. j. 1 As 40/2007, se v daném případě jednalo o omyl právní.
14. Poznámka spornosti nemohla být zapsána ani podle § 23 odst. 1 písm. o) katastrálního zákona, neboť podaná žaloba u Okresního soudu ve Vsetíně nemohla pro zápis poznámky

podle tohoto ustanovení sloužit s ohledem na negativní petit žaloby. Na základě uplatněného petitu soud nemohl vydat rozhodnutí, podle něhož by bylo možné provést změnu zápisu v katastru nemovitostí.

15. Z popsanych důvodů žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Doplnění žaloby

16. Žalobce v doplnění žaloby setrval na svém návrhu uplatněném v žalobě. Odkázal na § 24 odst. 1 katastrálního zákona a na § 985 a § 986 občanského zákoníku. Povaha práva, jehož ochranu poskytuje § 986 odst. 1 občanského zákoníku, je v případě určovací žaloby dána existencí náležitavého právního zájmu. Negativní petit určovací žaloby není neobvyklý. Rozhodnutí o neexistenci vlastnického práva k nemovitosti by bylo podkladem minimálně pro zahájení vkladového řízení podle § 14 odst. 2 katastrálního zákona.

V. Posouzení věci soudem

17. Soud přezkoumal rozhodnutí žalovaného v mezích uplatněných žalobních bodů. Ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (*ex offio*), a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného.
18. Soud rozhodl o žalobě bez nařízení jednání v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“).
19. Dospěl k závěru, že **žaloba je důvodná**.
20. Stěžejní otázkou v projednávané věci je posouzení, zda v daném případě byly naplněny podmínky pro opravu chyby v katastru nemovitostí postupem podle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona.
21. Ze správního spisu vyplynuly následující skutečnosti.
22. Žalobce přípisem ze dne 17. 3. 2015 požádal katastrální úřad o poznamenání spornosti zápisu ohledně vlastnictví bytu (viz bod 2 rozsudku). K návrhu připojil žalobu podanou u Okresního soudu ve Vsetíně, kterou se domáhal určení, že Ing. D. S. není vlastníci bytu. Katastrální úřad návrhu vyhověl a do katastru nemovitostí zapsal k výše uvedeným nemovitostem poznámku spornosti dne 23. 3. 2015 v řízení pod sp. zn. Z-709/2015-810, v následujícím znění:

„Poznámka spornosti

O určení, že Ing. D. S. není vlastníci bytu

žalobce: T. J., nar. X

žalovaná: Ing. S. D., r. č. X

T. J., S. x, Jednotka: x

V., RČ/IČO: X

Z-709/2015-810

Listina Oznámení o podaném žalobním návrhu na určení práva 20 C – 30/2015 ze dne 23. 03. 2015.“

23. Dne 31. 3. 2016 vymazal katastrální úřad podle § 36 katastrálního zákona poznámku spornosti u předmětných nemovitostí z důvodu, že tato poznámka byla zapsána na

základě listiny (žaloby), která podkladem pro zápis poznámky spornosti dle jeho posouzení být nemohla. Na základě nesouhlasu žalobce následně katastrální úřad rozhodl dne 27. 5. 2016, že se nesouhlasu žalobce nevyhovuje. V odůvodnění konstatoval, že „[ž]alobu, v níž je požadováno takovéto rozhodnutí (pozn. soudu: určení, že určitá osoba není vlastníkem), nelze považovat za podklad pro zápis poznámky spornosti do veřejného seznamu (katastru nemovitostí) podle ust. § 24 odst. 1 katastrálního zákona. (...) nejedná se ani o listinu, podle které lze v katastru nemovitostí evidovat poznámku podle § 23 odst. 1 písm. o) katastrálního zákona. (...) zrušením dotčené poznámky spornosti došlo k odstranění chybného údaje katastru nemovitostí, který vznikl „zřejmým omylem při vedení katastru“ (ust. § 36 odst. 1 katastrálního zákona).“

24. Žalovaný závěry katastrálního úřadu v rozhodnutí ze dne 21. 7. 2016 potvrdil. Souhlasil se správním orgánem I. stupně, že nebyly splněny podmínky pro zápis předmětné poznámky podle § 24 odst. 1 ani § 23 odst. 1 písm. o) katastrálního zákona. Uvedl, že za zřejmý omyl „je nutné považovat takové pochybení, ke kterému došlo zjevným a okamžitým selháním v duševní nebo mechanické činnosti osoby, za jejíž účasti byl tento zápis proveden.“ Odkázal na § 44 odst. 2 vyhlášky č. 357/2013 Sb., podle něhož je nutné opravit chybné údaje na základě listiny, která byla podkladem pro zápis. Dle citovaného ustanovení katastrální vyhlášky může být podle žalovaného chybným údajem i „údaj o právu“, pod který spadá i předmětný zápis poznámkou.
25. Podle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona *na písemný návrh vlastníka nebo jiného oprávněného nebo i bez návrhu opraví katastrální úřad chybné údaje katastru, které vznikly zřejmým omylem při vedení a obnově katastru.*
26. Nejvyšší správní soud se výkladu tohoto ustanovení v minulosti opakovaně věnoval. Byť se jeho převážná judikatura vztahuje k dřívější právní úpravě obsažené v § 8 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky, lze z ní obecně vycházet, neboť právní úprava opravy chyby byla v téměř nezměněné podobě převzata do současného katastrálního zákona (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 4. 2016, č. j. 9 As 242/2015-55).
27. Řízením o opravě chyb v katastrálním operátu má být dosaženo souladu mezi evidovanými a skutečnými údaji. Oprava chyby nemůže zakládat, měnit či rušit vlastnická ani jiná věcná práva k nemovitostem. Provedením opravy zápisu se tak skutečný právní vztah k nemovitosti nemění; ten lze změnit jen na základě příslušné listiny (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 6. 2008, č. j. 1 As 46/2008 – 134). Výčet chyb katastru, které lze opravit postupem podle § 36 katastrálního zákona, je taxativní a neumožňuje dané ustanovení aplikovat na jiné deficity, které nejsou v zákoně uvedeny. Pokud by katastrální úřady provedly tímto způsobem i jiné korekce údajů katastru, vybočily by z ústavní maximy čl. 2 Listiny základních práv a svobod, dle které lze veřejnou moc uplatňovat jen v případech, mezích a způsoby, které stanoví zákon (srov. zejména rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 5. 2008, č. j. 9 As 78/2007 – 118, a ze dne 27. 11. 2012, č. j. 2 As 144/2011 – 47). Správní orgán může v řízení o opravě chyby v katastrálním operátu činit jen základní a jednoduché právní úvahy vycházející z obsahu jím zkoumaných listin; nemůže vybočit ze své evidenční role a řešit sporné otázky (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2013, č. j. 7 As 90/2012 – 65, publ. pod č. 2969/2014 Sb. NSS, či ze dne 9. 11. 2016, č. j. 1 As 161/2016 – 52). Řízením o opravě chyb zásadně nelze řešit spory o existenci a obsah vlastnického práva či jiného věcného práva k nemovitosti (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3.

2011, č. j. 8 As 4/2011 – 334). Katastrální úřad rovněž nemůže přistoupit k opravě chyby, která je nejasná nebo sporná (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 6. 2008, č. j. 1 As 46/2008 – 134).

28. V rozsudku ze dne 31. 8. 2013, č. j. 7 As 90/2012 – 65, publikovaném pod č. 2969/2014 Sb. NSS, Nejvyšší správní soud konstatoval, že „[k]atastrální úřad je tedy oprávněn (a povinen) opravit pouze takové údaje katastru, které jsou chybné v důsledku zřejmého omylu. To znamená, že musí existovat rozpor mezi údaji katastru a listinami založenými ve sbírce listin. Zápis v katastru je podmíněn jednak existencí listiny, jednak tím, že tato listina má určitý obsah a že z jejího obsahu vyplývá závěr o existenci či neexistenci určitých práv nebo povinností vztahujících se k nemovitosti. Katastrální úřad se sice nevyhne vedle ověření, že určitá listina existuje a splňuje předepsané formální a obsahové náležitosti, také v určité míře i její interpretaci, tedy vyvození, jaká práva nebo povinnosti z listiny vyplývají, ale při opravě chybného údaje katastru však nemůže katastrální úřad vybočit ze své evidenční role a při rozhodování o opravě chybného údaje fakticky nalézat právo, tedy i posuzovat, za jakých podmínek práva vznikají, zanikají, mění se jejich obsah, přecházejí na jiné osoby apod. To přísluší pouze soudům v občanskoprávním řízení. Proto katastrální úřad může v řízení o opravě chyby katastru činit jen základní a jednoduché právní úvahy vycházející z obsahu jím zkoumaných listin a nemůže řešit sporné právní otázky.“
29. Smyslem provádění oprav chyb v katastrálním operátu je tedy dosažení souladu mezi evidovanými a skutečnými údaji, aniž by tato okolnost mohla vést k založení či pozbytí vlastnického či jiného práva k nemovitosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2011, č. j. 2 As 22/2010 - 205). Obdobně se vyjadřuje i odborná literatura (srov. BLÁHOVÁ, I. *Katastrální zákon: komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2015; komentář k § 36). Opravou chyby v katastrálním operátu dochází pouze k nahrazení chybného údaje, který neodpovídá skutečnému stavu, údajem správným, tedy údajem, který je v souladu se skutečností. Institut opravy chyb v katastrálním operátu není prostředkem k rozhodování o správnosti zápisu věcného práva k nemovitostem, právní vztahy k nemovitostem jím zůstávají nedotčeny.
30. Ustanovení § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona hovoří o opravě chybných údajů, které vznikly zřejmým omylem při vedení a obnově katastru. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17. 1. 2008, č. j. 1 As 40/2007-103, „[v]yčerpávající definice slovního spojení „zřejmý omyl“ dosud v judikatuře ani v odborné literatuře provedena nebyla, ostatně taková definice by byla velmi obtížná. Neurčitý pojem zřejmý omyl je tudíž potřeba vykládat vždy v souvislosti s konkrétním případem. Obecně sem lze zařadit jak omyl týkající se skutkových okolností (error facti – zejména případy chyb v psaní a počítání, jako zápis jiných údajů, zápis údajů neobsažených v podkladové listině či např. i opomenutí zapsat údaj v podkladové listině obsažený), tak omyl právní (error iuris – např. zápis právního vztahu, který právní řád nezná, či zápis skutečnosti na základě listiny, která nesplňuje požadavky stanovené katastrálním zákonem). Tento omyl bude přitom pravidelně způsoben činností pracovníka katastru. Omyl je totiž charakteristický vždy tím, že je v něm obsažen lidský činitel.“ V tomto rozsudku Nejvyšší správní soud připustil, že pod pojem zřejmý omyl ve smyslu § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona lze zařadit jak omyl skutkový, tak omyl právní. Současně však uvedl, že neurčitý pojem zřejmý omyl je potřeba vykládat vždy v souvislosti s konkrétním případem.
31. Na to navázal Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 14. 4. 2016, č. j. 9 As 242/2015-55, a doplnil, že „za zřejmý omyl ve smyslu § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona nelze

považovat případně věcně nesprávné rozhodnutí o povolení vkladu, ani zápis, který je v souladu s tímto rozhodnutím proveden.“ Příléhající jsou v posuzované věci též závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 1. 2012, č. j. 4 Aps 4/2011-68, v němž soud uvedl, že „[z]a zřejmý omyl lze považovat takovou chybu, která je jasná každému odborníkovi na danou oblast (...). Zřejmým omylem tak může být v dané věci pouze zápis poznámkou provedený v rozporu s listinou. K němu dochází kupříkladu při chybném přepisu údajů uvedených na podkladové listině, při opomenutí zapsání některých údajů v ní uvedených či naopak při zapsání údajů v ní vůbec neobsažených do katastru nemovitostí, jakož i při zápisu provedeného bez listiny. Za zřejmý omyl však není možné považovat zápis formou poznámky na základě listiny, u níž je předmětem právního posouzení její způsobilost doložit příslušnou právní skutečnost vztahující se k nemovitosti. V takovém případě se lze soudní ochrany proti provedení či neprovedení poznámky do katastru nemovitostí domáhat pouze v řízení o ochraně před nezákonným zásahem podle § 82 a násl. s. ř. s., v jehož rámci soud posoudí, zda katastrálnímu úřadu doručené rozhodnutí příslušného orgánu či úkon třetí osoby jsou způsobilé k zápisu do katastru nemovitostí formou poznámky.“ Podle závěrů citovaného rozsudku tak otázka, zda předložená listina, která má sloužit jako podklad pro zápis poznámky do katastru nemovitostí, představuje listinu, na jejímž základě lze učinit poznámku, může být řešena jen v řízení o ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu podle § 82 a násl. s. ř. s., nikoliv v rámci institutu opravy chyby dle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona.

32. Z citované judikatury vyplývá, že katastrální úřad může v řízení o opravě chyby podle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona činit jen základní a jednoduché právní úvahy vycházející z obsahu jím zkoumaných listin a nemůže řešit sporné právní otázky. Jedná se typicky o opravy chyb v počtech, v psaní, chybné uvedení výměry pozemku, apod. Chybný údaj katastru vzniklý zřejmým omylem při vedení a obnově katastru představuje údaj, který je v rozporu s listinou, která byla podkladem pro jeho zápis.
33. V projednávaném případě katastrální úřad přistoupil k opravě chyby spočívající podle žalovaného v právním omylu osoby, která původně zápis poznámky spornosti provedla. Pracovník provádějící opravu zaujal jiný výklad ohledně možnosti zápisu poznámky spornosti na podkladě předložených listin, přičemž žalobce s touto změnou právního posouzení nesouhlasil a trval na tom, že listina, na jejímž základě byla poznámka spornosti do katastru zapsána, byla k tomuto zápisu způsobilá. Oprava skutečností se tak v posuzovaném případě netýkala zjevného omylu ve smyslu § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona, neboť právní posouzení, zda předložená listina byla způsobilá k zápisu poznámky či nikoliv, není na první pohled zřejmé ani bezrozporné (přiměřeně viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Aps 4/2011-68). Soud je proto přesvědčen, že výmaz předmětné poznámky spornosti směřoval proti účelu a smyslu institutu opravy chyby podle § 36 katastrálního zákona, neboť nešlo o základní a jednoduché právní úvahy vycházející z obsahu zkoumaných listin, ale *de facto* o odlišné právní posouzení naplnění podmínek pro zápis poznámky spornosti dle § 23 a 24 katastrálního zákona.
34. Neobstojí argumentace žalovaného, že institutem opravy chyby byl opraven „údaj o právu“ ve smyslu § 44 odst. 2 katastrální vyhlášky. Pod pojmem oprava údaje o právu si lze představit chybný zápis druhu (typu) zapsaného práva (např. zápis zástavního práva, namísto práva vlastnického), nikoliv odlišné právní posouzení způsobilosti téže listiny sloužit jako podklad pro zápis poznámky spornosti.

35. Lze doplnit, že soud v předmětné věci neposuzoval (a ani posuzovat nemohl), zda žalobcem předložená listina (žaloba o určení) byla či nebyla způsobilým podkladem pro zápis poznámky dle § 23 a 24 katastrálního zákona. Hodnotil toliko skutečnost, zda katastrální úřad byl oprávněn vymazat dříve zapsanou poznámku spornosti institutem opravy chyby dle § 36 katastrálního zákona, dospěl-li při kontrole údajů v katastru k odlišnému právnímu názoru ohledně naplnění podmínek pro zápis poznámky. V této souvislosti soud zdůrazňuje, že zápis poznámky spornosti není pouze administrativním údajem, ale má hmotněprávní účinky i vůči 3. osobám vyplývajícím zejm. z § 986 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů. Případné selhání pracovníka katastrálního úřadu při zápisu poznámky tak nebylo možné řešit katastrálním úřadem z úřední činnosti prostřednictvím institutu opravy chyby dle § 36 katastrálního zákona, ale toliko na návrh oprávněné osoby prostřednictvím zásahové žaloby dle § 82 a násl. s. ř. s. Výčet chyb katastru, které lze opravit postupem dle § 36 katastrálního zákona, je taxativní. Neumožňuje vztáhnout dané ustanovení i na jiné deficity, které nespadají pod důvody vyjmenované v § 36 odst. 1 katastrálního zákona. Pokud by katastrální úřady prováděly tímto postupem i jiné korekce údajů katastru, vybočily by z mezí stanovených zákonem (srov. zejména rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 5. 2008, č. j. 9 As 78/2007 - 118, a ze dne 27. 11. 2012, č. j. 2 As 144/2011 - 47).
36. Námitka nesprávného posouzení aplikovatelnosti institutu opravy chyby dle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona v projednávaném případě je tak důvodná.

VI. Závěr a náklady řízení

37. S ohledem na výše uvedené soud podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil žalobou napadené rozhodnutí žalovaného a věc mu vrátil k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
38. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
39. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce byl v řízení o žalobě úspěšný, proto má právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému. Odměna žalobcova advokáta a náhrada hotových výdajů byla stanovena podle § 35 odst. 2 s. ř. s. a vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů. V daném případě požadoval advokát žalobce (viz přípis ze dne 28. 4. 2017) odměnu za dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby) a dva režijní paušály s těmito úkony spojenými, a to ve výši $2 \times 3\,100\text{ Kč}$ a $2 \times 300\text{ Kč}$ [§ 7 bod 5., § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d), § 13 odst. 3 advokátního tarifu], tedy celkem 6 800 Kč. Žalobci dále přísluší náhrada za zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 3 000 Kč. Celkem tedy byla žalobci vůči žalovanému přiznána náhrada nákladů ve výši 9 800 Kč. K jejímu zaplacení soud určil přiměřenou lhůtu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 28. 2. 2019

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu